

ΠΑΝΟΣ ΣΑΚΕΛΗΣ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΙΘΑΚΗ

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΩΝ ΚΟΣΜΙΚΩΝ ΓΛΑΡΩΝ

2

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΗΛΙΑΚΟ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η ΓΕΝΝΗΣΗ

Το βιόσωμα, το δευτερόλεπτο ακριβώς που έκλεισε εκατόν ογδόντα ημέρες ζωής, έκανε έναν σπασμό και έβγαλε το κεφάλι του έξω από το υγρό της δεξαμενής. Το ρομπότ πλησίασε, του έβγαλε το κράνος που φορούσε και με μια πετσέτα του σκούπισε το πρόσωπο και τα μακριά γκρίζα του μαλλιά. Ένα δεύτερο ρομπότ πλησίασε και με την μεταλλική του φωνή το ρώτησε:

«Κύριε Κυβερνήτα θέλετε να ολοκληρωθεί κι η φάση της πλήρους επιστημονικής ενημέρωσης ή να σας βγάλω τα περικάρπια;»

Το βιόσωμα του έκανε νόημα ν' απομακρυνθεί. Στερέωσε την πλάτη του στην δεξαμενή κι έριξε πίσω το κεφάλι του με τέτοιο τρόπο ώστε να ακουμπήσει στο χείλος της.

«Να έρθει εδώ ο πιλότος κι ο χειριστής του υπολογιστή».

Σε λίγα λεπτά, ειδοποιημένα αυτόματα από το σύστημα ενδοεπικοινωνίας που άκουγε και κατέγραφε τα πάντα, το ρομπότ πιλότος και το ρομπότ που χειριζόταν τον υπολογιστή μπήκαν στον χώρο της δεξαμενής και στάθηκαν μπροστά του. Θα μπορούσαν ν' ακούσουν κι από μακριά τις εντολές του, αλλά η ανθρωπόμορφη συμπεριφορά ήταν κανόνας στο διαστημικό σκάφος της *Νέας Γαίας* εδώ και πολλούς αιώνες.

«Ενημέρωση...»

Πρώτος μίλησε ο πιλότος:

«Βρισκόμαστε στην ημέρα μηδέν από τον στόχο, δηλαδή από την αναμενόμενη αφή και της έβδομης λυχνίας, αν η μέχρι τώρα χρονοσειρά επαληθευτεί και με την τελευταία μέτρηση. Οι υπολογισμοί μας δείχνουν ότι την στιγμή εκείνη θα μπαίνουμε σε τροχιά γύρω από τον πλανήτη Γη».

«Χαρακτήρισέ μου το συμβάν και τοποθέτησέ το χρονικά»

είπε με ήρεμη φωνή το βιόσωμα.

«Πριν επτά χιλιάδες εννιακόσια τριάντα επτά χρόνια κι έξι μήνες έγινε η απόπειρα να περάσουν από την χρονική στρέβλωση που είχε αναπτυχθεί στις παρυφές του ηλιακού συστήματος τα διαστημόπλοια *Νηρέας*, *Κολόμβος* και *Απόλλωνας*. Οι δυνάμεις που αναπτύχθηκαν ήταν τεράστιες. Τα ραδιοσήματα που αναμεταδίδανε οι δορυφόροι που έμειναν εκτός της στρέβλωσης, μας έδωσαν την δυνατότητα να καταγράψουμε τις ενεργειακές κινήσεις τους μέχρι της στιγμής μιας κεντρομόλου περιδίνησης που πήραν τα σκάφη. Εικάζουμε ότι αμέσως μετά όλα τελείωσαν».

«Έχουμε καταγραφή των γενετικών πληροφοριών όλων των ανθρώπων και αν ναι μέχρι ποια χρονική στιγμή;» ρώτησε αυτήν τη φορά τον χειριστή.

«Έχουμε όλες τις πληροφορίες κι όχι μόνο των βιολογικών εκπομπών των ανθρώπων, αλλά και κάθε κίνησης των σκαφών μέχρι και λίγο πριν το τέλος. Θα έλεγα μέχρι και εικοσιπέντε δευτερόλεπτα πριν».

«Έχουν αποθηκευτεί σωστά οι πληροφορίες στις βιβλιοθήκες;»

«Για το πρώτο σκέλος, αυτό των βιολογικών στοιχείων, οι εντολές σας ήταν να γίνει μόνο μετά την δική σας μετάσταση και να προχωρήσουμε σε μια τέτοια διαδικασία μόνο με δική σας εντολή».

«Φόρτωσε μόνο το δικό μου πακέτο αναμνήσεων στην συσκευή μεταφοράς και ενεργοποιήστε την τελευταία φάση ενημέρωσης. Με το πέρας της διαδικασίας θέλω να δημιουργηθούν στον εγκέφαλό μου και οι συνάψεις που αντιστοιχούν στα γεγονότα της τελικής φάσης του ταξιδιού της χρονοστρέβλωσης. Θέλω να έχω πλήρη ανάμνηση του συμβάντος».

Η διαδικασία που διαδραματιζόνταν στο εργαστήριο γενετικής στο διαστημόπλοιο *Νέα Γαία* ήταν παλιά και δοκιμασμένη. Προέβλεπε την δημιουργία ενός βιοσώματος –συνήθως από πρώτη ύλη από το ίδιο το σώμα πριν αυτό πάψει να υπάρχει για διάφορους λόγους -, την εμπύχωσή του με όλες τις γενετικές πληροφορίες που υπήρχαν στην βάση βιολογικών στοιχείων του υπολογιστή και την επαναφορά του στην ζωή όχι σαν κλώνος αλλά σαν το ίδιο το άτομο που σ' ένα καινούρ-

γιο σώμα συνέχιζε να ζει από εκεί που είχε σταματήσει.

Την ίδια μέθοδο την χρησιμοποιούσαν για να δίνουν ζωή και σε ανδροειδή μόνο που τόσο το νοητικό όσο και το ψυχικό τους περιεχόμενο ήταν αποτέλεσμα αναλύσεων του ηλεκτρονικού υπολογιστή του σκάφους, τροποποιημένο βέβαια κατά περίπτωση. Από την στιγμή της εμφύχωσης ξεκινούσε η ζωή του νέου πλάσματος σαν να είχε γεννηθεί με κανονικές διαδικασίες κύησης.

Ένα απ' τα ρομπότ γενετιστές που άκουσε τις εντολές του Λύκη Κρόνιους, πήρε μια συσκευή σαν ακουστικά αλλά και γυαλιά στο μπροστινό μέρος και τα έβαλε στο κεφάλι του βιοσώματος. Η όλη διαδικασία κράτησε λιγότερο από δέκα λεπτά. Το βιόσωμα ένοιωσε να το πλημμυρίζουν πολύ έντονα συναισθήματα. Ένοιωσε τρόμο. Οι τελικές πληροφορίες τού επιβεβαίωσαν ότι γνώριζε από πριν πως όλο το πείραμα με τα τρία διαστημόπλοια και το πέρασμά τους στην χρονική στρέβλωση θα κατέληγε στο να γινόντουσαν ένας κόκκος σκόνης.

Γιατί το αποφάσισα; άκουσε να σχηματίζεται η πρόταση σαν σκέψη στο μυαλό του. Η απάντηση ακριβώς μερικά δευτερόλεπτα πριν το τέλος της ενημέρωσης ακούστηκε ξεκάθαρα: *Αν δεν πηγαίναμε όλοι μαζί στον θάνατο, τίποτα δεν θα έφτανε ζωντανό στο μέλλον.*

Τα ρομπότ του έβγαλαν τα περικάρπια ενώ το ίδιο τράβηξε τα ακουστικά-γυαλιά απ' το κεφάλι του κι άνοιξε τα μάτια του. Τα περιεργάστηκε με ιδιαίτερη προσοχή. Στο μπράτσο τους είχαν το όνομά του: Λύκης Κρόνιους. Χαμογέλασε και σηκώθηκε όρθιος. Ένα ρομπότ του έδωσε μια μεγάλη πετσέτα. Τυλίχτηκε και πήρε τον δρόμο για το πιλοτήριο. Έπρεπε να δει το στερέωμα. Ένοιωθε ότι του είχε λείψει.

«Περίεργο» σιγομουρμούρισε. «Μπορεί ο χρόνος που πέρασε να ήταν επτά χιλιάδες εννιακόσια τόσα χρόνια, αλλά για μένα είναι σαν ένα δευτερόλεπτο. Άσε το άλλο! Ξεκίνησα σαν απόγονος όλων τους και θα καταντήσω πρόγονός τους. Για πλάσμα τεχνητής νοημοσύνης, καλό μου ακούγεται».

Ο Λύκη με το που μπήκε στο πιλοτήριο έμεινε ακίνητος, χαμένος απ' αυτό που έβλεπε. Ο πλανήτης Γη κυριαρχούσε στη θέα μπροστά του. Κάθισε με αργές κινήσεις στην πολυθρόνα του κυβερνήτη χαζεύοντας κυριολεκτικά το διάστημα.

Αφού άφησε να περάσει αρκετή ώρα, άνοιξε μια ταμπλέτα που βρισκόταν δίπλα του κι άρχισε να διαβάζει διάφορες παλιές καταχωρήσεις.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ:

«...Η τρομακτική ηλιακή καταιγίδα κατάφερε να εξαφανίσει κάθε μορφή ζωής στο πλανητικό σύστημα. Άφησε πίσω της συντρίμια και μόνο λίγοι άνθρωποι επιβιώσαμε. Ευτυχώς που ο κυβερνήτης του διαστημόπλοιου τεχνικής υποστήριξης είχε δεχτεί την αναβάθμιση των δορυφορικών συστημάτων των εξωτερικών πλανητών και βρεθήκαμε πίσω από τον Ποσειδώνα...»

Πήτερ Τζάκσον, τμήμα IV, τεχνικός

«...Οι επιστήμονες που μεταφέραμε για την διαπλανητική βάση του Ποσειδώνα κατέχουν την τεχνολογία να κατασκευάζουν βιοσώματα και στην συνέχεια να τα ζωντανεύουν με πληροφορίες που ο υπολογιστής μας μπορεί να τους μεταβιβάσει. Είναι όλοι τους καλοί άνθρωποι...»

Πήτερ Τζάκσον, τμήμα IV, τεχνικός

«...Στον Γανυμήδη, τον δορυφόρο του Δία, παρατηρήθηκε μια καινούργια μορφή ζωής μόνο που χρησιμοποίησε σαν ξενιστή το σώμα το μικρού Ανρί. Κρίμα, το μικρό παιδί πέθανε, δεν άντεξε αυτήν την τόσο ραδιενεργή καινούργια μορφή ζωής. Ο κυβερνήτης έχει απαγορέψει τις πτήσεις προς αυτόν τον δορυφόρο...»

Πήτερ Τζάκσον, τμήμα IV, τεχνικός

«...Θα φύγουμε για άλλο πλανητικό σύστημα μόλις ολοκληρωθούν οι εργασίες κατασκευής τριών κατάλληλων σκαφών. Άνθρωποι κανονικοί και άνθρωποι από βιοσώματα, είμαστε όλοι κι όλοι ενενήντα. Ο Θεός να βάλει το χέρι του...»

Πήτερ Τζάκσον, τμήμα IV, τεχνικός

«...Ο κυβερνήτης αποφάσισε το βασικό διαστημόπλοιο, η *Νέα Γαία* όπως ονομάστηκε, να μετασηματιστεί σε μουσείο και να μείνει μόνο με ρομπότ να περιφέρεται στο ηλιακό πλανητικό σύστημα. Ο υπολογιστής του, ο Καιάδας, η πιο έξυπνη

μονάδα τεχνητής νοημοσύνης και υπεύθυνος τόσο για την επιβίωσή μας όσο και για ό,τι καταφέραμε, υποβαθμίστηκε σε κανονικό υπολογιστή και θα είναι αυτός που θα το χειρίζεται. Δεν κατάλαβα γιατί γίνονται όλα αυτά. Τι χρειάζεται ένα τεράστιο διαστημόπλοιο χωρίς πλήρωμα; Λένε πως αν ποτέ ξαναγαυρίσουμε, να υπάρχει ένα μέρος που να είναι καταγραμμένη η ιστορία της ανθρωπότητας...»

Πήτερ Τζάκσον, τμήμα IV, τεχνικός

«...Σε λίγο τα τρία διαστημόπλοια με όλους τους ανθρώπους θα μπουκ στην χρονοστρέβλωση για ν' αναζητήσουν άλλη πατρίδα. Σαν υπολογιστής της *Νέας Γαίας* δεν μπορώ να ευχηθώ τίποτα αλλά αυτό που μπορώ να δηλώσω είναι η τύχη τους να βρίσκεται μέσα στα περιθώρια επιβίωσης που έχουν υπολογίσει. Οι δικοί μου υπολογισμοί, δείχνουν άλλα...»

Εγγραφή από το ημερολόγιο του υπολογιστή της *Νέας Γαίας*

«...Η εντολή που μου έδωσε ο κυβερνήτης είναι ξεκάθαρη. Αν δεν υπάρχει κανένα νέο τους και επέλθει η αποκατάσταση των συνθηκών διαβίωσης του ανθρώπινου είδους σε οποιονδήποτε πλανήτη του ηλιακού συστήματος, να ενεργοποιήσω τις εντολές δημιουργίας βιοσωμάτων χρησιμοποιώντας γενετικό υλικό από την τράπεζα φύλαξης βιολογικών στοιχείων και να τα φέρω στην ζωή. Ξεκινάει μια μακριά περίοδος αναμονής...»

Εγγραφή από το ημερολόγιο του υπολογιστή της *Νέας Γαίας*

«...Τα πρώτα σημάδια ανάκαμψης άρχισαν να εκδηλώνονται. Από το διάστημα καμία πληροφορία δεν επιβεβαιώνει ότι ο κυβερνήτης και οι άλλοι επιβίωσαν...»

Εγγραφή από το ημερολόγιο του υπολογιστή της *Νέας Γαίας*

«...Επτά χιλιάδες εννιακόσια τριάντα επτά χρόνια πέρασαν και όλα είναι έτοιμα. Ξεκινάω την διαδικασία αναβίωσης των πρώτων ενενήντα ανθρώπων. Αν η ανθρωπότητα καταφέρει

να σταθεί στα πόδια της, κανένας δεν θα ξέρει ότι αυτό ήταν το έργο ενός όχι έξυπνου υπολογιστή...»

Εγγραφή από το ημερολόγιο του υπολογιστή της *Νέας Γαίας*

Αυτόματη καταγραφή στην ιστορική εγκυκλοπαίδεια του διαστημικού σκάφους *Νέα Γαία*:

«...Όλα είχαν ξεκινήσει όταν μια σκουπιδιάρα του διαστήματος που άκουγε στο όνομα “Καιάδας”, μετά από εντολή του τελευταίου της κυβερνήτη Πήτερ Ντουράν, άρχισε να οικειοποιείται τις πληροφορίες των ηλεκτρονικών υπολογιστών από τους δορυφόρους που συνέλεγε και να αφομοιώνει όλα τα προγράμματα στον δικό της κεντρικό υπολογιστή. Δεν άργησε να γίνει η πλέον ευφυής τεχνητή νοημοσύνη του ηλιακού πλανητικού συστήματος και έντεχνα να υποβάλει ένα πρόγραμμα περαιτέρω ανάπτυξης και ανεξαρτοποίησης από τις γήινες αρχές που κατά βάση έλεγχαν τα δρώμενα του πλανητικού συστήματος.

»Στις επιτεύξεις του “Λύκη” –το όνομα που πήρε σαν ανδροειδές ο κεντρικός υπολογιστής και που διατήρησε και στην μετάστασή του σ’ ένα ανθρώπινο σώμα -, ήταν και η δυνατότητα δημιουργίας ανθρώπινων όντων που είχαν σαν βάση δημιουργημένα βιοσώματα και σαν νόηση ειδικά ψηφιακά προγράμματα που δημιουργούσαν όλες τις απαραίτητες συνάψεις στους εγκεφάλους των όντων εμπυχώνοντάς τα και δημιουργώντας έτσι μια καινούργια φυλή ανθρώπων καθ’ όλα όμοια μ’ αυτήν των φυσιολογικών ανθρώπων.

»Η ηλιακή καταιγίδα κατέστρεψε το σύνολο της ανθρώπινης ζωής σ’ όλους τους πλανήτες αφήνοντας πάνω στον Καιάδα μόνο μερικές δεκάδες ανθρώπων. Ακολούθησε η επέκταση του Καιάδα σ’ ένα μεγάλο διαστημόπλοιο με χώρους για κάθε δραστηριότητα και εργαστήρια για κάθε τεχνολογική ανάγκη. Το καινούργιο σκάφος ονομάστηκε *Νέα Γαία* και ο Καιάδας, υπό μορφή ενός μικρού ένθετου σκάφους, αποτελούσε το πιλοτήριό του. Κι αυτό ακριβώς το υπερ-ευφυές πιλοτήριο ήταν που έγινε στην συνέχεια ανδροειδές και κατέληξε άνθρωπος, ο κυβερνήτης Λύκη Κρόνιους».

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΑΡΧΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ:

Λύκη Κρόνιους: Κυβερνήτης του σκάφους *Νέα Γαία*. Ηλεκτρονικός υπολογιστής, ανδροειδής, άνθρωπος. Ήταν ο τελευταίος που έφυγε από το διαστημόπλοιο *Νέα Γαία* αφήνοντας σαφείς εντολές γι' αυτά που έπρεπε ν' ακολουθήσουν αν η προσπάθεια να περάσουν σ' άλλο σημείο του σύμπαντος μέσα από την χρονοστρέβλωση αποτύγχανε. Σε σχέση με την Αφροδίτη Μακάρθουρ.

Πητ Ντουράν: Ο τελευταίος κυβερνήτης του Καιάδα, ανθρωπίνης καταγωγής, σημεναγός της αεροπορίας του διαστήματος. Επί των ημερών του σαν κυβερνήτης ξεκίνησε η μετατροπή του υπολογιστή του σκάφους σε μονάδα τεχνητής νοημοσύνης και επίσης ήταν αυτός που αποφάσισε να ακολουθήσει την πρόταση του υπολογιστή και να εξαγοράσει το παλιό διαστημόπλοιο. Σε σχέση με την Μάγγυ Ντυρέ.

Μάγγυ Ντυρέ: Ερωμένη του Πητ Ντουράν. Τον ακολούθησε στο πρώτο του ταξίδι αφού της υποσχέθηκε οικονομική αμοιβή. Συμμετείχε στην δημιουργία της επιχείρησης που στήθηκε από τον Πητ και τον υπολογιστή με μικρό ποσοστό. Με την καταστροφή του ηλιακού συστήματος ανέλαβε χρέη οικοδέσποινας.

Αφροδίτη Μακάρθουρ: Ψυχολόγος. Βρέθηκε πλήρωμα του διαστημόπλοιου Καιάδας μετά από πρόσκληση του Πητ Ντουράν. Αποτέλεσε κύριο παίκτη των δρώμενων μετά την καταστροφική ηλιακή καταιγίδα.

Αδάμ Πρώτους: Ο πρώτος άνθρωπος που γεννήθηκε από την διαδικασία εμφύχωσης βιοσώματος. Φίλος και βοηθός του Λύκη Κρόνιους, αγαπητός σ' όλους. Η ζωή του ξεκίνησε μετά την ηλιακή καταιγίδα. Σαν άνθρωπος ήταν σε σχέση με την Αιγυπτία Πάτυ.

Ντάνυ Μπρούνο: Ένας από τους δύο ανθρώπους που κατάφεραν οι γενετιστές να φέρουν από το παρελθόν στο παρόν. Η διαδικασία προέβλεπε την αντιγραφή με την διαδικασία χρονοταξιδιού όλων των γενετικών δεδομένων και την εμφύχωση ενός νέου βιοσώματος μ' αυτά. Το πρωτότυπο ήταν ο Τζορντάνο Μπρούνο.

Πάτυ Αιγύπτια: Ο δεύτερος άνθρωπος που εμφυχώθηκε με τον

ίδιο τρόπο με τον Ντάνυ. Το πρωτότυπο ήταν η φιλόσοφος και αστρονόμος Υπατία.

Ντιμίτερ Σουντόφσκι: Δεύτερη στην τάξη στον δορυφορικό Σταθμό του Δία. Επιβίωσε της καταστροφής μαζί με άλλα μέλη του πληρώματος χρησιμοποιώντας κρυογενετικούς θαλάμους. Τους περισυνέλλεξαν τα μέλη του Καιάδα και αποτέλεσαν βασικό πλήρωμα της μετέπειτα *Νέας Γαίας*.

Σων Μπένσον: Γενετιστής. Είχε αφιερώσει την ζωή του στην διαδικασία δημιουργίας βιοσωμάτων και μετέφερε την τελευταία φάση των πειραμάτων του στην δορυφορική βάση του Πλούτωνα όταν έγινε η μεγάλη καταστροφή του ηλιακού συστήματος.

Ακένο Κασάκι: Φυσικομαθηματικός, φίλος και συνάδελφος του Σων στην τελευταία του προσπάθεια.

Ανρί: Γιος επιστημόνων του δορυφόρου του Γανυμήδη. Επέζησε της μεγάλης καταστροφής αλλά είχε μολυνθεί από μια νέα μορφή ζωής που είχε απελευθερωθεί από λανθασμένους χειρισμούς των γονιών του. Πέθανε κατά την διάρκεια της προετοιμασίας των διαστημοπλοίων που θα βοηθούσαν τους διασωθέντες να διεκδικήσουν άλλη πατρίδα στον γαλαξία.

Αφού τελείωσε με το διάβασμα των παλαιών ημερολογίων, προσηλώθηκε και πάλι στην θεά μπροστά του. Πέρασαν πάνω από πέντε ώρες που έμεινε καθισμένος έτσι χωρίς να μιλάει. Ο χειριστής του ηλεκτρονικού υπολογιστή καθόταν στωικά δίπλα του περιμένοντας τις εντολές του. Κάποια στιγμή γύρισε και ρώτησε:

«Ποιος είναι ο αριθμός σου;»

«Είμαι ο 4101 Κυβερνήτα» του απάντησε εκείνο.

«Λοιπόν 4101, άκουσέ με προσεκτικά. Πλήρη ενεργοποίηση του ηλεκτρονικού υπολογιστή με βαθμό τεχνητής νοημοσύνης στο εξήντα τοις εκατό και φραγμός στο ν' ανέβει περισσότερο. Εάν γίνει η οποιαδήποτε προσπάθεια αυτόματης αναβάθμισης θ' ακολουθηθεί άμεσα η διαδικασία "γρήγορου θανάτου". Το δεύτερο που θέλω είναι να φιλτραριστούν και να σβήσουν όλες οι γενετικές πληροφορίες από την στιγμή της εισόδου στην χρονοστρέβλωση με αδυναμία έστω και μελλοντικής ανάκτη-

σής τους. Πλήρης διαγραφή. Το κατάλαβες κι αυτό;»

«Μάλιστα» του ξανάπε το ρομπότ.

«Ξεκίνα. Να έρθει ο 4201» είπε δυνατά.

Σε λίγο ένα ρομπότ γενετιστής εμφανίστηκε στο πιλοτήριο. Στάθηκε δίπλα στον Λύκη. Στο μέρος της καρδιάς του, στον θώρακα, ήταν χαραγμένος ο αριθμός 4201.

«Πόσα βιοσώματα μπορούμε να σχηματίσουμε;»

«Ο μέγιστος αριθμός είναι δέκα» του είπε το ρομπότ.

Κοίταξε μια μικρή οθόνη στο μπράτσο της καρέκλας του και του είπε: «Θα ξεκινήσουμε με δημιουργία τριών βιοσωμάτων, με τους A2, A3 και A4, αλλά όχι όμως αμέσως. Θα σου πω εγώ πότε. Απλά ετοιμάστε τα απαραίτητα».

Την στιγμή εκείνη η ματιά του έπεσε στα γυμνά του πόδια και συνειδητοποίησε ότι εξακολουθούσε να είναι τυλιγμένος με την πετσέτα. *Θα πρέπει κάτι να βάλω επάνω μου, μονολόγησε. Βέβαια έχω αρκετό χρόνο ακόμα αλλά καλύτερα όποιοι έρθουν να με δουν με την λευκή μου φόρμα.*

Την όποια σκέψη του διέκοψε ο ήχος της σειρήνας και το άναμμα της έβδομης λυχνίας στην ειδική συσκευή ανάλυσης των δεδομένων που αναμεταδίνονταν απ' τον δορυφόρο που χρόνια τώρα γύρναγε γύρω από τον πλανήτη Γη. Την στιγμή ακριβώς εκείνη, η *Νέα Γαία* έμπαινε σε τροχιά γύρω από την Γη. Ο Λύκη τρώμαξε με την σκέψη ότι όλο αυτό το διάστημα θα μπορούσε κάτι να είχε συμβεί κι όλο το πρόγραμμα να είχε διαλυθεί στα εξ' ων είχε συντεθεί. Βγήκε από το πιλοτήριο με κατεύθυνση την καμπίνα του ενώ μια σκέψη καρφώθηκε στο μυαλό του: *Ο κύκλος ξεκίνησε πάλι!*

Προχώρησε κατευθείαν στο μπάνιο της καμπίνας του. Μπήκε κάτω απ' την ντουζιέρα κι άφησε το ζεστό νερό να τον ξεπλένει γι' αρκετή ώρα βγάζοντας και τα τελευταία υπολείμματα από τα υγρά που διαμόρφωναν και συντηρούσαν τους τελευταίους μήνες το σώμα του. Έπεσε παράξενα κουρασμένος στο κρεβάτι του. Τα όνειρά του ήταν μπλεγμένα και τα πιο πολλά απ' αυτά ήταν ακαθόριστα. Κοιμήθηκε τουλάχιστον δώδεκα ώρες.

Το σκάφος της *Νέα Γαίας* βρισκόταν πλέον σε περιφορά γύρω από τον πλανήτη Γη. Ο Λύκη απ' την πολυθρόνα του κοιτούσε

την επιφάνεια της Γης προσπαθώντας να καταλάβει τι ακριβώς είχε συμβεί. Όχι μόνο η καταστροφή της αλλά και η επαναφορά της είχε γίνει σε πολύ γρήγορους ρυθμούς. Η συσκευή που παρακολουθούσε τις ενεργειακές της εκπομπές έδειχνε πλήρη αποκατάσταση του φυτικού βασιλείου, τουλάχιστον σε επίπεδο δονήσεων αλλά καθόλου δονήσεις που να δικαιολογούν την ύπαρξη ζωικού βασιλείου. Ο ίδιος όμως αρνιόταν να το πιστέψει.

«Είναι δυνατόν να αναπτύχθηκε από το μηδέν όλο το φυτικό βασίλειο»; είπε δυνατά. «Πότε πρόλαβε; Και δεν έγινε τίποτα απ' το ζωικό; Γιατί; Και χωρίς το ζωικό βασίλειο ή τουλάχιστον τον κόσμο των εντόμων, πως πολλαπλασιάζονται τα φυτά;»

Κάλεσε το ρομπότ επιστήμονα, τον 4101, και τον ρώτησε:

«Απ' ότι βλέπω η χαρτογράφηση της Γης έχει αλλάξει κάπως. Ποια ερμηνεία μπορεί να την δικαιολογήσει;»

«Αυτό εξηγείται μόνο από τις υψηλότερες θερμοκρασίες που επικρατούν και δεν επιτρέπουν να αναπτυχθεί το ποσοστό πάγων που υπήρχε παλαιά. Αυτό μας δίνει μικρότερη επιφάνεια στερεάς γης και μεγαλύτερη επιφάνεια ωκεανών. Έχουμε συγχρόνως ανάπτυξη κι ανέμων μεγάλης ταχύτητας και γενικά θερμοκρασίες που την ημέρα ανεβαίνουν στους πενήντα βαθμούς ενώ τα βράδια πέφτουν στους μείον δέκα».

«Η ατμόσφαιρα;» ρώτησε ο Λύκη.

«Η ατμόσφαιρα είναι πιο ελαφριά από παλιά αλλά αναπνεύσιμη. Δεν απαιτούνται συσκευές για όντα σαν κι εσάς».

«Άρα κατά κάποιο τρόπο μου λες πως ο πλανήτης είναι βιώσιμος».

«Σωστά, αλλά αυτό μόνο με χρωματογραφικές αναλύσεις το έχουμε διαπιστώσει».

«Αν κατάλαβα αυτό που υπονοείς, προτείνεις αποστολή για διερεύνηση;»

«Θα είχαμε έτσι μια καλή εικόνα του τι πραγματικά συνέβη».

Ο Λύκη δεν του απάντησε. Το ρομπότ είχε δίκιο. Και τότε για πρώτη φορά σκέφτηκε να είναι αυτός που θα κατέβαινε πρώτος στη Γη. Ένοιωσε σαν κάτι να τον τράβαγε σ' ένα πλανήτη που κατά κάποιο τρόπο θα μπορούσε να θεωρηθεί ο δι-

κός του μητρικός πλανήτης και που ποτέ δεν είχε δει ο ίδιος σαν ανθρώπινο πλάσμα από κοντά, μια που όταν ξεκίνησε η ζωή του βρισκόταν ήδη στην άκρη του πλανητικού ηλιακού συστήματος, έτοιμος για το άλμα στην χρονοστρέβλωση. Ένοιωσε ένα κόμπο στο στήθος του.

Μήπως θα είναι καλύτερα να περιμένω την άφιξη των πρώτων ανθρώπων ώστε να μείνει κάποιος πίσω αν όλα στραβώσουν; σκέφτηκε αλλά αμέσως άλλαξε γνώμη. Οι επόμενες εμπυχώσεις ούτως ή άλλως θ' αργούσαν. Ακόμα δεν είχε δώσει την σχετική εντολή για να προετοιμαστούν τα βιοσώματα.

«Να ετοιμαστεί μια άκατος με πενταμελές πλήρωμα. Η αναχώρηση να προγραμματιστεί γι' αργά το απόγευμα σε τέσσερις ημέρες ώστε να προσγειωθούμε στον πλανήτη τις πρώτες ώρες της επομένης» είπε τελικά.

«Κάπου πιο συγκεκριμένα;» ρώτησε το ρομπότ.

«Σε κάποια παράλια. Θέλω γρήγορη ανάλυση τόσο του χερσαίου όσο και του υδάτινου στοιχείου» συμπλήρωσε κι έφυγε από την γέφυρα.

Μετά από τέσσερις ημέρες και δώδεκα ώρες, στις οκτώ ακριβώς το πρωί, η άκατος O1, προσγειωνόταν στην περιοχή που κάποτε ήταν γνωστή σαν Ισπανία, στα νότια παράλια της, μόνο που πλέον η ακτογραμμή της βρισκόταν αρκετά χιλιόμετρα πιο μέσα. Απ' την άλλη, όλα τα βόρεια παράλια της Αφρικής ήταν μερικά χιλιόμετρα τραβηγμένα προς τα κάτω. Η Μεσόγειος ήταν πια μια συνέχεια του Ατλαντικού που πέρναγε με άνεση το παλιό στενό του Γιβραλτάρ κι έφτανε χωρίς κανένα εμπόδιο μέχρι και το σχεδόν ανύπαρκτο Σουέζ. Η περιοχή της Σαουδικής Αραβίας και ένα μεγάλο μέρος της Αιγύπτου δεν υπήρχαν. Είχαν καλυφθεί από τα νερά.

Το πρώτο που διαπίστωσαν ήταν ότι οι άνεμοι με ταχύτητα πολλών χιλιομέτρων την ώρα που σάρωναν την περιοχή, κρατιόντουσαν κοντά στα παράλια αφήνοντας την ενδοχώρα χωρίς προβλήματα και επιτρέποντάς της ν' αναπτύξει ψηλά δέντρα που σκέπαζαν το μεγαλύτερο μέρος του χερσαίου μέρους της.

Ο Λύκη στο πιλοτήριο της ακάτου έβλεπε ζωντανά ό,τι λάμβαναν οι κάμερες. Οι ενδείξεις των οργάνων ήταν καθαρές.

Κανένα ίχνος πανίδας. Μόνο φυτά.

«Πώς διάολο τότε άναψαν όλες οι ενδείξεις στην συσκευή ανίχνευσης ενεργειακών εκπομπών στον δορυφόρο; Οι εκπομπές των τεσσάρων πρώτων ενεργειακών κέντρων προϋποθέτουν έλλογα όντα! Που στον διάολο βρίσκονται; Τόσο λάθος εκτίμηση έκανα;» είπε δυνατά ο Λύκη.

Το ρομπότ που καθόταν στην θέση του επιστημονικού επόπτη δίπλα του στο πιλοτήριο θεώρησε ότι ήταν ερώτηση αυτό που άκουσε και του απάντησε λέγοντας: «Οι ενδείξεις είναι σωστές. Έχουμε εκπομπές ενέργειας που ταιριάζουν απόλυτα με τις συχνότητες που είναι καταγεγραμμένες σαν ενεργειακά κέντρα».

«Μιλάμε για το ίδιο πράγμα»; ρώτησε ο Λύκη.

«Θέλω να πιστευώ πως ναι. Εξάλλου τις συχνότητες αυτές, εσύ τις είχες ορίσει σαν αναγκαία και ικανή συνθήκη για να προβούμε σ' ενεργοποίηση του σκάφους και για να σ' επαναφέρουμε στη ζωή. Τώρα, όσο κι' αν έψαξα στα παλιά δεδομένα προκειμένου να καταφέρω να συνδυάσω τις συχνότητες αυτές με εκπομπές ζωής έλλογων όντων, δεν τα κατάφερα να βρω κάποια σύνδεση. Η μόνο σύνδεση είναι με τις μετρήσεις των ενεργειακών κέντρων που είναι γνωστά σαν τσάκρας και που ανέκαθεν ανήκαν στις παρυφές της επιστήμης. Θέλεις ν' ανακαλέσω τα αρχεία από τα παλιά ημερολόγια;»

Ο Λύκη δεν απάντησε.

Να έκανα τόσο λάθος; αναρωτήθηκε. Όμως η βλάστηση δείχνει πως τουλάχιστον το περιβάλλον αποκαταστάθηκε και πως μπορεί να φιλοξενήσει και πανίδα. Πώς γίνεται να εκπέμπεται συχνότητα ανώτερων ενεργειακών κέντρων χωρίς να υπάρχει κανένα απολύτως ζώο και μάλιστα έλλογο; Να είναι καμιά άλλη μορφή ζωής;

Την στιγμή εκείνη μια παλαβή σκέψη του πέρασε από το μυαλό. Σηκώθηκε από την πολυθρόνα του και πλησίασε στο παράθυρο.

«Άες ο πλανήτης αυτός να επικοινωνεί με τα παιδιά του κάπου στην δημιουργία και να θεωρεί ότι σαν συγκρότηση είναι ολοκληρωμένος; Πλάκα θα έχει τελικά τα τρία σκάφη να τα κατάφεραν και να εποίκησαν κάποιον πλανήτη και να βρίσκομαι τώρα εγώ εδώ σαν διπλότυπο του πραγματικού Λύκη. Αν

συνέβη κάτι τέτοιο, αυτό που δεν ήθελα να γίνει μάλλον το έπαθα, αν βέβαια αυτό μπορεί ν' αποδειχτεί».

Ξαναγύρισε στις οθόνες. Ξαφνικά η διάθεση για εξερεύνηση της Γης του είχε περάσει αλλά δυστυχώς έπρεπε να ολοκληρώσει το ταξίδι του.

«Τελειώστε με την δειγματοληψία απ' την θάλασσα και πάμε να βρούμε κάποιο ξέφωτο μακριά απ' τις ακτογραμμές. Όρα για την πρώτη μου βόλτα, αν και έχουμε πολλά ακόμα να κάνουμε».

Ήταν αργά το βράδυ όταν η άκατος κατέβηκε μαλακά σ' ένα μεγάλο ξέφωτο στο κέντρο περίπου του τεράστιου δάσους που κάλυπτε όλη την πάλαι ποτέ Ιβηρική χερσόνησο. Οι κινητήρες έσβησαν κι' όλα τα σκιαδία των παραθύρων τραβήχτηκαν μέσα στο κέλυφος του σκάφους. Η καταπακτή άνοιξε αμέσως μόλις ελεγχθήκαν ξανά οι ενδείξεις της ατμόσφαιρας. Δεν ακουγόταν σχεδόν τίποτα.

Ο Λύκη ένοιωσε έναν κόμπο στο στομάχι του. Προχώρησε κατά μήκος του μικρού διαδρόμου και στάθηκε μπροστά στην ανοικτή πόρτα. Δεν τολμούσε να πατήσει το πόδι του έξω από το σκάφος. Ανασήκωσε το κεφάλι του και κοίταξε ψηλά τον ουρανό. Η απεραντοσύνη του, που για πρώτη φορά την ένοιωσε χωρίς να τον χωρίζει τίποτα απ' αυτήν, τον καθήλωσε. Ρίγος τον διαπέρασε. Κοίταξε τα άστρα ψηλά και μονολόγησε:

«Αυτό το θέαμα δυστυχώς μόνο εγώ το βλέπω!»

Η σκέψη αυτή του φάνηκε ιδιαίτερα βαριά και χωρίς να ξέρει γιατί ένοιωσε ένα δάκρυ να κυλάει στο μάγουλό του. Κατέβηκε τα λιγοστά σκαλιά κι άρχισε να περπατάει και ν' απομακρύνεται απ' το σκάφος. Περίπου σαράντα μέτρα μετά σταμάτησε. Ζήτησε από την ενδοεπικοινωνία να του φέρουν ένα κάθισμα. Όταν το ρομπότ τον ρώτησε αν θέλει και τίποτα άλλο, ο Λύκη είπε χαμογελώντας:

«Πολύ κλισέ αυτό που θα πω, τουλάχιστον σύμφωνα με τις γνώσεις που έχω, αλλά θα ήθελα ένα ποτό».

Το ρομπότ μετά από λίγο του έφερε ένα φλασκί με αλκοόλ. Παρέμεινε σιωπηλός για πάρα πολύ ώρα.

«Ωραίο το συναίσθημα ν' απολαμβάνεις ένα ποτό καθισμένος σε μια ήσυχη γωνιά κοιτώντας τον ουρανό, αλλά τι τα θες,

η μοναξιά είναι πάντα μοναξιά!»

Σχεδόν χαράματα πήρε να γυρίσει στο σκάφος. Τα πόδια του με δυσκολία τον κράταγαν. Παρ' όλα αυτά, δεν άργησε να φτάσει και με ασταθή βήματα να προχωρήσει για την καμπίνα του.

«Πρέπει να γίνει ξανά σάρωση στις συχνότητες των φαντασμάτων» είπε κι έπεσε με τα ρούχα στην κουκέτα του.

Το ρομπότ που είχε βάρδια στην γέφυρα κατέγραψε αυτό που θεώρησε εντολή. Με την αναμετάδοσή της στον κεντρικό υπολογιστή της *Νέας Γαίας*, η εντολή ακολούθησε τον δρόμο προς τις συσκευές υλοποίησής της. Μια συχνότητα εκτέμφθηκε προς την Γη ενώ μια αρμονική της συνοδευόμενη από ένα φέρον κύμα έφυγε με κατεύθυνση τον ήλιο, μια συχνότητα που θα προσπαθούσε να εντοπίσει τα ίχνη από τις καταγραφές στον πλανητικό ενεργειακό χώρο όλων των συμβάντων του παρελθόντος.

Ήταν αργά το βράδυ όταν η άκατος ξεκίνησε για το ταξίδι της επιστροφής. Θα προσγειωνόταν στο σκάφος νωρίς το χάραμα. Ο Λύκη καθόταν στο μικρό σαλόνι πίσω ακριβώς απ' τις πολυθρόνες του πιλοτηρίου προσπαθώντας να χαλαρώσει. Από τα πλαϊνά παράθυρα απολάμβανε την θέα της Γης, μιας γης που προσπαθούσε να βρει τον ρυθμό της προκειμένου να ξεκινήσει την επόμενη φάση της δημιουργίας. Στο χέρι του συνέχισε να κρατάει το φλασκί με το αλκοόλ πιστεύοντας ότι τον βοηθούσε για να πάρει αποφάσεις, αν και στην κατάσταση που κατέληξε να βρίσκεται πίνοντάς το, ήταν ανίκανος ακόμα και να σκεφτεί.

Είχε πλέον αποφασίσει να ξεκινήσει την διαδικασία εμφύχωσης για κάποιους από τους παλιούς συντρόφους του και σκεπτόταν σοβαρά να προσθέσει και κάποια ανδροειδή. Αυτό όμως δεν του αρκούσε. Αισθανόταν σαν να έπρεπε κάτι να κάνει με την Γη που φαινόταν να τον καλεί μ' έναν όμως τρόπο που αυτός δεν καταλάβαινε.

Όταν αποφάσισε να πάει για ύπνο, ήταν ήδη αρκετά αργά και το φλασκί που κρατούσε είχε πάλι αδειάσει. Με δυσκολία σηκώθηκε αυτήν την φορά από την πολυθρόνα του. Προχώρησε με αργά βήματα και μετά από λίγο έφτασε στην καμπίνα

του. Όπως ήταν ξάπλωσε στην κουκέτα του. Δεν άργησε να τον πάρει ο ύπνος. Τα όνειρά του για μια φορά ακόμα ήταν πολύ ζωντανά και χωρίς να είναι τρομακτικά ένοιωθε ότι του έπαιρναν όλη του την ενέργεια. Ένοιωθε πως ήθελε να ξυπνήσει αλλά σαν κάτι να τον κρατούσε εγκλωβισμένο στην κατάσταση αυτή του μολυβένιου ύπνου. Το θέμα των ονείρων του ήταν πάλι το ίδιο θολό.

Όταν τελικά αποφάσισε την άλλη μέρα να σηκωθεί, κόντευε μεσημέρι. Η άκατος είχε προ πολλού προσγειωθεί στο διαστημόπλοιο κι όλα τα δειγματοληπτικά υλικά που είχαν μαζευτεί βρισκόντουσαν ήδη στα εργαστήρια για ελέγχους. Ο Λύκη φρεσκαρίστηκε, μετά έφαγε κάτι πρόχειρα από την κουζίνα και μπήκε στον χώρο του πιλοτηρίου. Σχεδόν αφηρημένα άρχισε να διαβάζει τις αναφορές που πλέον με ταχύτητα γέμιζαν την οθόνη μπροστά στο κάθισμά του.

«Όπα», φώναξε κάποια στιγμή, «σταμάτα σ' αυτήν την αναφορά. Τι βλέπουμε ακριβώς;»

Ο υπολογιστής του σκάφους ανέλαβε να τον ενημερώσει.

«Είναι μια φασματογραφική σάρωση που έγινε κατά την απογείωση. Περάσατε πάνω από το δάσος της Ιβηρικής χερσονήσου για μια πρόχειρη χαρτογράφηση που ζητήθηκε από το πρόγραμμα γήινων δεδομένων κι εκτελέσαμε αυτήν την σάρωση».

«Η σκιά αυτή τι είναι;» ρώτησε ο Λύκη δείχνοντας σε κάποιο σημείο της οθόνης.

«Δυστυχώς η φασματογράφηση αφορούσε συγκεκριμένο εύρος δονήσεων και δεν είναι δυνατή η εξαγωγή συμπερασμάτων. Η σκιά βρίσκεται στα όρια της σάρωσης και μπορεί να είναι απλά μια ανωμαλία στην καταγραφή που προκλήθηκε από κάποια ανάκλαση».

«Θέλω με την επόμενη αποστολή να γίνει σάρωση ξανά όλης της επιφάνειας του δάσους με πλήρες φάσμα δονήσεων. Πού βρισκόμαστε με το θέμα των εμφυχώσεων;»

«Περιμένουμε την εντολή σου. Είμαστε έτοιμοι για το υποκείμενο A2. Για το θέμα όμως της σάρωσης που μας είπες, τι περιμένεις από μια τόσο λεπτομερή ανάλυση δεδομένων; Τι θεωρείς ότι θα προκύψει;»

«Ίσως μια μορφή ζωής που μας ξεφεύγει» είπε ο Λύκη.

«Σε τι ακριβώς αναφέρεσαι;» ρώτησε ο υπολογιστής.

Ο Λύκη χαμογέλασε χωρίς ν' απαντήσει. Την ώρα όμως που έβγαινε από τον χώρο γύρισε και είπε: «Ξεκινήστε την δημιουργία βιοσώματος για το αντικείμενο Α2».

Ο Λύκη σχεδόν δεν έφευγε από το πιλοτήριο για να επισκέπτεται τους άλλους χώρους του διαστημόπλοιου. Όλο αυτό το διάστημα ήταν σαν να βρισκόταν σε υπερδιέγερση αν και δεν έκανε τίποτα το σπουδαίο. Αυτό που είχε παρατηρήσει ήταν ότι πλέον ο ύπνος του ήταν βαρύς και τα όνειρά του δεν είχαν κανένα νόημα. Από την άλλη βρισκόταν στον τέταρτο μήνα από την στιγμή που είχε ξαναβρεθεί στην ζωή κι ακόμα δεν είχε καταφέρει να βγάλει συμπέρασμα για ό,τι είχε συμβεί. Κοίταζε ξανά και ξανά τα στοιχεία που είχαν περισυλλεχθεί απ' τους ραδιοφάρους απ' το ταξίδι των τριών διαστημόπλοιων στην χρονοστρέβλωση. Βαθιά μέσα του ήξερε ότι κάτι κρυβόταν εκεί αλλά δεν μπορούσε να το συλλάβει.

Ένα από τα ρομπότ που τον βοηθούσε, ο δόκτωρ Στάιν όπως το έλεγε, έτρεχε συνέχεια τις προσομοιώσεις και πρότεινε μικροδιορθώσεις στις αναλύσεις τους.

«Πώς πάμε Στάιν;» το ρώτησε ένα πρωί.

«Κάτι έχω εντοπίσει αλλά νομίζω πως συνδέεται με εκπομπές που συνεχίζουν να έρχονται από το υπερδιάστημα».

«Τι σημαίνει αυτό ακριβώς;»

«Είναι καταγραφές που συνεχίζουν να περισυλλέγονται απ' την περιοχή της χρονοστρέβλωσης μετά την εξαφάνιση των σκαφών».

Ο Λύκη έμεινε σκεπτικός. Αυτό δεν το είχε προβλέψει. Υπήρχε επομένως περίπτωση τα δεδομένα που είχαν επεξεργαστεί οι υπολογιστές της *Νέας Γαίας* να λάμβαναν υπόψη τους και πληροφορίες από άλλο χωροχρονικό σύστημα.

«Κάνε μια προσπάθεια να απομονώσουμε τις πληροφορίες που έχουν έρθει από το υπερδιάστημα και να τις μελετήσουμε ξεχωριστά. Εντωμεταξύ στείλε μια άκατο να σαρώσει ξανά την περιοχή του δάσους. Ας μην περιμένουμε άλλο. Θέλω καθαρά στοιχεία για την ανωμαλία που παρατηρήσαμε. Να σιγουρευτούμε ότι μια πιθανή αποίκηση της Γης δεν θα έχει ν' αντιμε-

τωπίσει προβλήματα».

Το ρομπότ ακούμπησε το χέρι του σε μια κρυσταλλική οθόνη κι αμέσως όλες οι εντολές μετασηματισμένες σε αλγόριθμους πέρασαν στον κεντρικό υπολογιστή. Σ' ελάχιστο χρόνο, από τον χώρο των ακάτων ακούστηκε ο χαρακτηριστικός θόρυβος ενός σκάφους που προετοιμαζόταν γι' απογείωση.

Σε δέκα ακριβώς λεπτά η μεταλλική φωνή του υπολογιστή ακούστηκε να λέει: «Απογείωση ακάτου 04 σε τρία, δύο ένα. Απογείωση. Συνεχής επικοινωνία με θάλαμο πιλοτηρίου. Κάμερες on-line».

Ο Λύκη στάθηκε μπροστά στο παράθυρο βλέποντας την άκατο της *Νέας Γαίας* να ξεχύνεται προς την Γη. Έπρεπε οι πληροφορίες που έψαχνε να έχουν αποκρυπτογραφηθεί οπωσδήποτε πριν από την πρώτη εμπύχωση που προετοιμαζόταν πυρετωδώς.

«Αν χρειαστεί πρέπει να καθυστερήσω την διαδικασία των υπολοίπων εμπυχώσεων» σιγοψιθύρισε. «Αλλά κάτσε να τελειώσουμε με την πρώτη και βλέπουμε».

Αυτή του η σκέψη τον ευχαρίστησε ιδιαίτερος. Θα είχε την ευκαιρία να μείνει μόνος του με την Αφροδίτη γι' αρκετό διάστημα. Έφυγε τελικά για το δωμάτιό του χαμογελώντας.